

"ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਯੁਗ ਵਿਚ ਭਗਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ"

ਅੱਜ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਬੀਜਰੂਪ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰ ਸਵਰੂਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਬੀਜਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਇਆ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰ੍ਹ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਥੋੜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪਾਰ੍ਹ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰਹਿਣ "ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ"। ਭਾਗਿਆ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਮ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਇਹ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਭਾਗਿਆ ਦੱਦਾ ਹੈ। ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਵਿਧੀ "ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਕਲਮ" ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ, ਸਪੱਸ਼ਟ, ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣੀ ਚਾਹੇ ਉਨੀ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਜੇ ਚਾਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ? ਭਗਵਾਨ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਫਰਾਖਦਿਲੀ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ, ਤਾਲਾ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਪੂਰ, ਅਖੁੱਟ ਹੈ ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਉਣ, ਉਹਨਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਲੈ ਲਵੇ। ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਲਓ ਵੱਡੇ ਦਿੱਲ ਨਾਲ ਲਵੇ। ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚੋਂ, ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਤੋਂ ਲਵੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਦੇਖ - ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਭੇਲੇ - ਭਾਲੇ ਬੱਚੇ ਥੋੜੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ? 63 ਜਨਮ ਭਗਤਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਥੋੜੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਜਾਏ ਥੋੜੇ ਨੂੰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸਮਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਫੇਰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ, ਸਮਰਥ ਬਣੇ। ਹਜੇ ਵੀ ਟੂਲੇਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੇਟ ਆਏ ਹੋ ਪਰ ਟੂਲੇਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਵੀ ਦੋਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਵਰਸਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮਤ ਬਣਾ ਲਵੋ। ਫੇਰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇ ਕਿ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਨੇ ਭਾਗਿਆ ਵੰਡਿਆ ਲੇਕਿਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਿਆ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਹਿੰਮਤ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰ ਮਿਲਣ ਦਾ।

ਹੁਣ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਕਤ, ਹਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਸਾਥੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਣ ਦਾ ਪਾਰਟ ਚਲੇਗਾ। ਚਾਹੇ ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸੰਪੰਨ ਬਣੇ, ਭਾਵੇਂ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਬਣੇ - ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖੋਗੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਸਾ, ਵਰਦਾਨ ਸਹਿਯੋਗ, ਨਾਲ ਇਸ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੋ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਹਾਲੇ ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਪਏ ਹਨ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਾਓ। ਇਸ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸੋਚਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਣਾ। ਸਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ, ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਬੋਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ 'ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ' ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 2 ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ "ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ"। ਤਾਂ ਸਦਾ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਰਹਾਂਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ ਪੁਰਾਣੀ ਆਦਤ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਫੇਰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਮਤ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਖੰਭ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵੀ ਉਡਾਉਂਦੇ ਫੇਰ ਵੀ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਜਾਂ ਦੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੰਡੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਆਦਤ ਤੋਂ

ਮਜ਼ਬੂਰ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ? ਬਾਪ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਸਭ ਬੇੜ ਖੁਦ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਫੇਰ ਵੀ ਬੇੜ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਦਤ, ਬੇੜ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਕਿਹੜਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਕੀ, ਕਿਉਂ, ਕਿਵੇਂ ਇਹ " ਕੇ ਕੇ" ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ "ਗੇ ਗੇ" ਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਪਣ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। " ਪਾ ਲਿਆ " । ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਗੀਤ ਕਿਹੜਾ ਸੀ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਇਹੀ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਹਰ ਬੱਚਾ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ, ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ।

ਸਦਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਦਾ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਿਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

1. ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਅਲੈਕਿਕ ਜਨਮ, ਅਲੈਕਿਕ ਜੀਵਨ, ਅਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਅਲੈਕਿਕ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਅਲੈਕਿਕ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਅਲੈਕਿਕ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਅਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦੀ ਸਮਿਤੀ ਰਹੇ। ਕਦੇ ਲੈਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ। ਮਰਜੀਵਾ ਬਣ ਗਏ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਲੈਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ, ਜਨਮ ਵਾਲੇ, ਲੈਕਿਕ ਜਨਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਯੁਗ ਹੀ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਕਲਯੁਗੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹੋ, ਸਭ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਕਦੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ? ਇਹ ਵੀ ਬਾਰਡਰ ਹੈ। ਬਾਰਡਰ ਕਰਾਸ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਬਾਰਡਰ ਕਰਾਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਸਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਅਲੈਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਸੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬਿਜਨਸਮੈਨ ਬਣੋ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਜਨਸਮੈਨ ਜੋ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੋ।

2. ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ? ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਕੀ ਹੈ? ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਮਤਲਬ ਉੱਚੀ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ। ਉੱਡਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾਏਂ ਸਮਝ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵੇ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਧਰਤੀ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਭਾਣ ਤੋਂ ਉੱਪਰ। ਜੇ ਦੇਹ ਭਾਣ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸਦਾ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ। ਦੇਹ ਭਾਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਲਿਆ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਤਾਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਦਾ ਉੱਡਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸਪੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਧਰਤੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

3. ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਕਰਮਯੋਗੀ, ਖੁਦ ਯੋਗੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਯੋਗੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਿਥੇ ਸਹਿਜ ਹੈ ਉਥੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੈ। ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਯੋਗੀ ਹੋ ਜਾਂ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਹਨ ਉਥੇ ਯਾਦ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਤਾਂ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਇਹ ਸਹਿਜ ਵਿਧੀ ਹੈ ਲਗਾਤਾਰ ਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ। ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਾ ਸਬੰਧ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਹ ਸਦਾ ਸਮਿਤੀ ਰੱਖੇ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੈ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੰਮ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਖੇਡ ਦੇ ਸਮਾਨ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸਭ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ ਉਥੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਹੈ।

4 ਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸਮਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਿਹੜਾ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸਮਿਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮੱਰਥ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਸਾ ਜੇ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਵਰਸਾ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ? ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਇਸੇ ਸਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦੈਵ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵੇ। ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇਗੇ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਮਾਇਆਜੀਤ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿੰਦਗੀ ਕੀ? ਜੀਵਨ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਨਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੇਏ ਹੋਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ ਉਤਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਵਰਸਾ ਕਰੋੜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਿਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁੱਲਣੀ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨੀ ਯਾਦ ਓਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਸਦਾ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ।

ਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ :- ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਅਰਥਾਤ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸ਼ਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ, ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ। ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਮਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕੁਮਾਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਕੀ ਬਣਾਇਆ? ਰੂਹਾਨੀ ਬਣਾਇਆ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਅਜਿਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਬਣ ਗਈ ਜੋ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ, ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਕੁਮਾਰ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੜਨਾ, ਝਗੜਨਾ, ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ... ਇਹ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਖੁਦ ਬਚੇ ਹੋ ਇਵੇਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਹਮਜਿਨਸ (ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ) ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਜੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵੇ। ਅਖੁਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਓ। ਨਿਮਿਤ ਸਮਝ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ। ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹਨ।

ਯੁਗਲਾਂ ਨਾਲ:- ਸਦਾ ਸਵਰਾਜਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ? ਸਵ ਦਾ ਰਾਜ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਧੀਨ ਹਨ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਨਹੀਂ। ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨਹੀਂ। ਐਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ, ਵਿਅਕਤੀ, ਵੈਭਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਏ? ਅਧਿਕਾਰੀ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਇਸ ਸਮੱਰਥ ਸਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਜੇਤੂ ਬਣਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਰ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦੇ ਵਿਜੇਈ। ਮਾਇਆ ਭੱਜ ਗਈ ਕਿ ਭਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਜਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵਾਪਿਸ ਨਾ ਆਵੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਭਜਾਇਆ ਹੈ? ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪੇ ਅਤੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ - " ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ " । ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪੇ ਅਤੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਸਥਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਉੱਥੇ ਜਾਵੇ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਿਧਰੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਚਮਕ ਇੱਕਰਸ ਇਕੇ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਵਿਅਕਤ ਜਾਂ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਅਵਿਅਕਤ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਹੈ।
